

Οι τρεις αλήθειες του αηδονιού

/ [Πεμπτούσια](#)

Image not found or type unknown

- Τι γλυκό κελάηδημα είν' τούτο;

Ο χωρικός μας κατάκοπος από τη σκληρή δουλειά στο χωράφι, έγειρε στο κρεβάτι του να κοιμηθεί, αλλά μάτι δεν έκλεισε! Τ' αυτιά του, μαγεμένα από το εξαίσιο τραγούδι του αηδονιού που κελαηδούσε όλη νύχτα στο δέντρο του κήπου του, τον κρατούσαν ξάγρυπνο.

- Θα το πιάσω και θα κελαηδάει μόνο για μένα, σκέφτηκε ενθουσιασμένος ο χωρικός μας!

Και πράγματι, το επόμενο βράδυ τού έστησε παγίδα...

- Σ' έπιασα, γλυκόλαλο μου, και τώρα στο κλουβάκι σου θα μου κελαηδάς κάθε βράδυ!

- Μα δεν κελαηδάω στη σκλαβιά, απάντησε το αηδόνι τρεμάμενο. Θα αρρωστήσω στο κλουβί και θα πεθάνω και δε θα μπορείς πια να χαίρεσαι το τραγούδι μου!

- Ε, τότε θα σε ψήσω και θα σε φάω, είσαι σπουδαίος μεζές!

Το αηδονάκι μας στα λόγια αυτά του χωρικού άρχισε να τον θερμοπαρακαλά να του χαρίσει τη ζωή...

- Αν μ' αφήσεις ελεύθερο, θα σου πω τρεις μεγάλες αλήθειες, που αξίζουν πολύ περισσότερο από το φτωχό κορμάκι μου, του υποσχέθηκε ικετεύοντάς τον.

Και στ' αλήθεια ο χωρικός μας λύγισε από τα παρακαλετά του αηδονιού. Σε λίγο πέταξε ελεύθερο και κάθισε στο κλαδί του μεγάλου δέντρου στον κήπο του.

- Πριν φύγεις θέλω τις τρεις αλήθειες που μου υποσχέθηκες, φώναξε ο χωρικός όλο λαχτάρα!

Και το αηδόνι μας κράτησε την υπόσχεσή του:

- Να μην πιστεύεις ποτέ όσα σου υπόσχεται κάποιος που τον έχεις σκλαβώσει. Και πρόσεχε να μην αφήνεις να σου φύγει ό, τι έχεις στα χέρια σου. Αλλά πιο πολύ πρόσεξε να μην κλαις ό,τι έχασες για πάντα!

Τ' αηδονάκι μας αφού τέλειωσε και την τρίτη του αλήθεια, πέταξε μακριά, πολύ μακριά... Κι ο χωρικός μας σίγουρα έγινε πιο σοφός και συνετός μ' όσα του είπε το αηδόνι.

Απόδοση: Δ.Σ.

Αφήγηση: Μαρία Σαββοπούλου

Μπορείς ν' ακούσεις τον μύθο, κάνοντας κλικ παρακάτω

[%aidon_alhthies%](#)